

og Ophængning af Postkasser. Det er en temmelig vidtløftig Historie, og det vil i hvert Fald blive meget dyrere og næsten uoverkommeligt, naar man skulde ombære Brevene til hver Mand i en Egn, der kun er tyndt befolket. Smidlertid skal Spørgsmaalet blive Gjenstand for yderligere Overveielser og Undersøgelser, og der er her i Anmærkningerne. Intet sagt om, at man agter at standse paa den Vej, man tidligere er gaaet. Om Telegramordningen udtalte det ærede Medlem sig ogsaa, og han syntes at være enig med mig i, at det var ønskeligt at komme ind paa en Ordning, hvor man bestræbte sig for at gøre Telegrammerne kortere ved Hjælp af Taxtbestemmelser; men det ærede Medlem ønskede tillige, at det skulde ske ved at sætte en billigere Pris for hvert Telegram. Jeg har allerede udtalt mig om Spørgsmaalet. Naturligvis kan man ogsaa gaa den Vej, men man kan ikke gøre det uden at sætte Betydeligt til og uden at komme til en ganske anden Underbalance end den, vi nu have. Vort Tab af Indtægt ved Telegrafvæsenet skyldes, som den ærede Ordfører, tror jeg, ogsaa erkjendte, i ikke ringe Grad den internationale Tarif, som vi selvfølgelig ikke ere Herrer over, men have maattet underkaste os. Den mellemrigste Telegrafering her i Landet er taget betydeligt til, blandt andet fordi Landet er Sæde for det store nordiske Telegrafelskab, med hvilket vi have en særlig Konvention, og man har fundet det billigt, at Staten tager Del i det Tab, som fremkommer ved den mellemrigste Telegrafering. Hvad Schweiz angaar, har den ærede Ordfører for Mindretallet allerede udtalt en Del, som jeg er enig i og altsaa ikke behøver at gjentage. Jeg tror nok, at i Schweiz er Forholdene saa jærlige, at vi aldrig kunne komme til at sammenligne os med dette Land, og jeg tror ikke, at det kan benægtes, at der er et stort Antal Stationer der, hvis Indtægter afhænge af de Reisende, og heller ikke, at en stor Del af disse Stationer holdes lukkede den største Del af Aaret. Det er ganske jærlige Forhold der, og jeg tror ikke, at vi kunne efterligne dem. Vi kunne det saa meget mindre, som Tendenten hos os slet ikke og heller ikke fra det ærede Finantsudvalgs Side er gaaet i den Retning, som den ærede Ordfører udtalte sig for. Der er den Eiendommelighed hos os, at naar der bliver lagt en Jernbane til en Egn, som er mere affides end andre, saa forstaa de, hvem Jernbanen skal betjene, ikke Sagen saaledes, at de ikke skulle betjenes lige saa fuldkomment i enhver Henseende som de Egne, der ligge i Nærheden af Hovedstaden,

eller som i alt Fald have en virkelig stor Trafik, og ligeledes er Tendenten den, at naar man har faaet en Telegrafstation, vil man have den fulde Nytte af den. Man holder ikke af disse halvlukkede Telegrafstationer, og jeg tror, at det ærede Finantsudvalg har bidraget til, at man har udvidet Tjenesten, hvor man overhovedet har kunnet. Den ærede Ordfører var ogsaa inde paa at animere Ministeren til at gjøre Noget i denne Retning, hvad jeg selvfølgelig skal være villig til at tage under Overveielse. Men iøvrigt tror jeg nok at turde sige, at de Oplysninger, som Anmærkningerne give med Hensyn til Forholdene i Schweiz, indeholde et Fingerpeg i den Retning, hvori jeg ønsker at gaa. I Schweiz er Grundtaxten 30 Centimer, og Taxten for 2 Ord er 5 Centimer. For 12 Ord er Taxten 43 Centimer, og Gjennemsnitstaxten for et Telegram er 46 Centimer. Naar man sammenholder disse Tal, vil man se, at det saa temmelig jær lighedens der at begrænse Telegrammerne paa den Maade, som man ønsker, at det skal ske her til Lands, nemlig til 12 Ord eller Noget derover, og det er vistnok i enhver Henseende heldigt at komme ind paa denne Ordning. Den ærede Ordfører for Mindretallet henlede Opmærksomheden paa Ønskeligheden af, at man kom til en fast Taxt for Adressen. Jeg kan godt se, at der kan være noget Tiltalende i en saadan fast Taxt, og det er ganske sandt, at Adressen maa variere, men man ser dog, at Handelsfirmaer i Kjøbenhavn og andre Byer stæffe sig en Telegram-Adresse paa kun 1 eller 2 Ord, saa at det ikke er nødvendigt at bruge en temmelig lang Adresse. Smidlertid tror jeg ikke, det vil være saa let at ordne Forholdet; det maatte i hvert Tilfælde være under en stærk Begrænsning, at man gav Medtættelse eller fri Adresse; thi Opsindsomheden paa Telegrafområdet med Hensyn til at kunne telegrafere billigt er forøget meget betydeligt, og jeg tror, man risikerede, at en stor Del af Telegrammet blev streven i Adressen, naar man ikke tog sig meget iagt. Smidlertid skal jeg tage Spørgsmaalet under nærmere Overveielse. Maahte jeg med det Samme maa gjøre et Par Bemærkninger lige overfor det samme ærede Medlem i Anledning af hans Udtalelser om Jernbaneforholdene. Jeg nævnedes eller pegede ganske vist lidt paa Rejourspørgsmaalet og Taxterne, imidlertid tror jeg ikke, at jeg gjorde det med synderlig Alvor; men naar man kommer til en formindstet Indtægt, kan det være ganske naturligt, at man peger paa, hvor man har havt Tab, og da navnlig paa den forøgede Rejourkørsel, og det vil heller ikke være